

Popperovci

Historie uherských dřevobaronů

Popperovci

- roku 1862 cele byvale panstvo prenajal a roku 1868 od Esterhazyovcov odkupil veľkopodnikatel s drevom barón Leopold Popper, ktorý v Cadci zriadil lesný úrad sústredený na exploatovanie lesného bohatstva okolia Cadce. Cadca sa tak stala strediskom obchodu s drevom pre celé horné Kysuce. Od r. 1873 keď tu L. Popper založil parnú pilu (druhá vznikla v r. 1889) sa tu rozmohol aj drevarský priemysel. V Ošadnici vytvoril veľkosklad dreva, ktoré v r. 1875 tvorilo takmer 93% vyvezeného tovaru zo železničnej stanice v Cadci. Islo výlučne o gúlatinu a piliarske polovýrobky, ktoré sa na ďalšie spracovanie vyvážali za hranice regiónu. Po smrti baróna L. Poppera (1886) majetok zdedil jeho syn Armin, ktorý ho z väčšej časti rozpredal nemeckým podnikateľom Pickovi a Ballestremovi.

Popperovci

- Roku 1862 panství Bytča-Strečno spoločne s panstvom Viglaš vzal do prenájmu od Esterházióvcov a v roku 1868 ich celkom odkúpil Leopold Popper. Ten okrem toho odkúpil od Ulmanna de Szilányi sepárióvskú časť Lietavy a Považskej Bystrice /Podhradie/. Popperovcom patrilo tiež statok Heindorf, Weldeirz v Haliči a sklady dreva Grandhaler Hradek, Jablunkov, Stračov, Tokaj, Tvrdošín a iné. Tieto majetky kúpil Popper kvôli ťažbe dreva. Na poľnohospodársku výrobu sa nezameriaval. Tiež prenajímal rozsiahle lesy pre ťažobné ciele od Oravského komposesorátu. Námorné prístavné sklady mal v Hamburgu, Terste a Odese. Po smrti Leopolda majetky Bytča, Strečno, Podhradie a Lietava pripadli synovi Armínovi. Roku 1894 Strečno, Podhradie, Lietava boli dané do držby Hahnovi, otcovi Hermíny Popperovej, manželky Armína Poppera a neskoršie 1909 grófovi Valentínovi Ballestremovi.[\[1\]](#)[\[1\]](#)

-

Popperovci

- Barón Popper pre všetky svoje majetky zriadil ústrednú správu v Bytči-Hliníku /od roku 1873 vo Viedni/, v rámci ktorej bol v Čadci lesný úrad sústredený na exploatovanie lesného bohatstva okolia Čadce. Prácu na veľkostatku riadil správca /*Velwalter*/. Od roku 1869 bol spoločný správca pre panstvo Bytča-Strečno so sídlom v Čadci. Od roku 1872 bol zasa spoločný správca pre Čadcu a Lietavu so sídlom v Rajci. Právny zástupca bol jeden pre všetky panstvá. Od roku 1894 bola ústredná správa popperovského majetku likvidovaná, pretože Popperovcom zostal len veľkostatok Bytča. Ten uznesením Okresného súdu v Bytči č. E 237/1935 sa dostal pod vnútornú správu a v roku 1945 pod národnú správu. V roku 1948 sa popperovský majetok stal vlastníctvom štátu.

Dřevařské imperium Popperovců

- Roku 1862 panstvo spoločne s panstvom Viglaš vzal do prenájmu od Esterházióvcov a v roku 1868 ich celkom odkúpil Leopold Popper. Ten okrem toho odkúpil od Ulmanna de Szilányi sepárióvskú časť Lietavy a Považskej Bystrice /Podhradie/. Popperovcom patrili tiež statok Heindorf, Weldeirz v Haliči a sklady dreva Grandhaler Hradek, Jablunkov, Stračov, Tokaj, Tvrdošín a iné. Tieto majetky kúpil Popper kvôli ťažbe dreva. Na poľnohospodársku výrobu sa nezameriaval. Tiež prenajímal rozsiahle lesy pre ťažobné ciele od Oravského komposesorátu. Námorné prístavné sklady mal v Hamburgu, Terste a Odese. Po smrti Leopolda majetky Bytča, Strečno, Podhradie a Lietava pripadli synovi Armínovi. Roku 1894 Strečno, Podhradie, Lietava boli dané do držby Hahnovi, otcovi Hermíny Popperovej, manželky Armína Poppera a neskoršie 1909 grófovi Valentínovi Ballestremovi.
- Barón Popper pre všetky svoje majetky zriadil ústrednú správu v Bytči-Hliníku /od roku 1873 vo Viedni/, v rámci ktorej bol v Čadci lesný úrad sústredený na exploatovanie lesného bohatstva okolia Čadce. Prácu na veľkostatku riadil správca /*Velwalter*/. Od roku 1869 bol spoločný správca pre panstvo Bytča-Strečno so sídlom v Čadci. Od roku 1872 bol zasa spoločný správca pre Čadcu a Lietavu so sídlom v Rajci. Právny zástupca bol jeden pre všetky panstvá. Od roku 1894 bola ústredná správa popperovského majetku likvidovaná, pretože Popperovcom zostal len veľkostatok Bytča. Ten uznesením Okresného súdu v Bytči č. E 237/1935 sa dostal pod vnútornú správu a v roku 1945 pod národnú správu. V roku 1948 sa popperovský majetok stal vlastníctvom štátu.

Dřevobaroni Popperovci

Spoločensky najvýznamnejšou rodinou v Bytči boli Popperovci. Patrili k najmajetnejším rodinám v rámci celej monarchie. K obrovskému majetku sa dostali prostredníctvom obchodu s drevom. Barón Leopold Popper (1821–1886) bol povýšený do šľachtického stavu, jeho syn a dedič barón Dr. Armín Popper (1860–1924) bol poslancom uhorského parlamentu za mesto Čadca. Po ňom sa dedičom obrovských popperovských majetkov stal Dr. Lothar Popper (1887–1963), nositeľ najvyšších rakúsko-uhorských vyznamenaní z čias 1. svetovej vojny. Lotharov syn, Ing. Viliam Popper, umrel bez potomkov v cudzine. Popperovci sa výrazne podpísali pod rozvoj všetkých inštitúcií ŽNO v Bytči, boli aj donátormi mnohých židovských obcí

/ Roš Chodeš- Věstník židovských náboženských obcí, roč. 70, září 2008, str. 15

**Hotel Tatra dal postavit v Trenčíně baron Armin Popper roku 1901
v historizujícím slohu s prvky secese a pojmenoval po manželce
císaře Františka Josefa Alžbětě (Sisi /Erzsébet)**

Maria Jeritza

- Narodila se v Brně 6.10.1887 jako německy mluvící Maria (Mimi, též Mizzi) Jedličková. K jejímu opernímu debutu, který jí předurčil další osud, došlo v roce 1910 v Olomouci, když ztvárnila roli Elsy (R.Wagner: Lohengrin). Odezva byla tak veliká, že sám císař Franz Josef nařídil její přijetí do Imperial Hofoper ve Vídni. Její dlouhá a úspěšná kariéra operní zpěvačky v Evropě i v USA vyvrcholila v letech 1910 až 1930, v druhé části éry, která by se mohla označit zlatým věkem opery, kdy její hvězdy byly zbožňovány fanoušky podobně, jako dnes jsou třeba Madonna nebo Celine Dion. Operní diva, o které je řeč, bývá nejčastěji zmiňována ve společnosti dvou jmen z hvězdné galerie operních skladatelů: Giacoma Pucciniho a Richarda Strausse. S vídeňskou Státní operou byla spojena v letech 1912 až 1935, s Metropolitan operou v New Yorku mezi lety 1921 až 1932 a potom ještě, při jediném vystoupení, v roce 1951. Právě v těchto dvou nejslavnějších operních domech světa přišly na svět nespočetné legendy kolem magicky znějícího jména Maria Jeritza. Zastavme se u některých

„Jo Jeritza, ta měla vždy štěstí na muže s penězi.“

- Gigli navíc přilil oleje do ohně tím, že si při děkovačce dovolil oproti slavné primadoně předstoupit před oponu o jednu navíc. Situaci musel zachraňvat dirigentův asistent. Popadl Jeritzu a plačící ji předhodil před oponu divákům. Ta samozřejmě využila příležitosti a do hlediště zavzlykala: „Gigli not nice to me“. Jak jinak, vše hned druhý den nafoukly noviny, a to tak, že Jeritzin druhý manžel, aristokrat Baron Popper von Podhragy Friedrich Leopold Salvator **Freiherr Popper von Podhrágy** (1886–1953) dokonce vyhrožoval Giglimu duelem

Baron Armin Popper

- barón Popper bol vášnivým hazardným hráčom. Táto záľuba sa mu stala osudnou a hotel v roku 1910 musel ísť do dražby.

